

Miskolci Törvényszék
2.Pkf.20.575/2022/2. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/ 0 1 6 4 5 - 0 / 2022	
Érkezett: 2022 JÚL 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	✕

A Miskolci Törvényszék a dr. Muzsnai-Gulyás Krisztina kamarai jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Adó- és Vámigazgatósága** (3530 Miskolc, Szemere u. 5. szám alatti) végrehajtást kérőnek –

adós ellen folyamatba tett végrehajtási eljárásban a Szikszói Járásbíróságon 2022. április 7. napján meghozott, 0509-7.Vh.66/2022/8. számú végzéssel szemben 9. sorszám alatt a végrehajtást kérő részéről előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A törvényszék kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását, az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 1. § (4) bekezdés, 29. § (1) bekezdés 4. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását, a rendelkezések megsemmisítését és alkalmazásuk kizárását, utóbbi elsődlegesen a folyamatban lévő valamennyi eljárásban, másodlagosan a törvényszék előtt 2.Pkf.20.575/2022. számú nemperes eljárásban,

egyben a másodfokú eljárást felfüggeszti.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott végzésével a végrehajtást kérő végrehajtási kifogását elutasította. A végzéssel szemben a végrehajtást kérő fellebbezéssel élt, annak tartalma szerint az elsőfokú végzés megváltoztatását, és végrehajtási kifogásában írtak teljesítését kérte.
- [2] Jelen ügyben az alábbi tények állapíthatók meg.
- [3] A Magyar Telekom Nyrt. végrehajtást kérőnek adóssal szemben 0212.V.0202/2008. számú végrehajtási eljárásban adós ingatlanára történt végrehajtási jog bejegyzést követően a Nemzeti Adó- és Vámhivatal végrehajtást kérőként csatlakozott a végrehajtási eljáráshoz 2020. október 21. napján kelt megkeresésével összesen 266.128.316 Ft behajtása iránt. A végrehajtás alapja egyrészt a Fővárosi Törvényszék 19.G.42.172/2019/12. számú jogerős bírósági meghagyása volt, mely a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján 265.437.679.-Ft összegű kötelezettséget írt elő adós terhére vagyoni biztosítékként, továbbá 30.000 Ft perköltség megfizetését, másrészt a Fővárosi Törvényszék által kiszabott 100.000 Ft pénzbírság végrehajtása, harmadrészt a BAZ Megyei Kormányhivatal értesítése alapján 555.637 Ft köztartozás behajtása.

- [4] A végrehajtás dr. Tichy-Rács Ádám önálló bírósági végrehajtó előtt 0212.AV.0013/2020. számon indult. A végrehajtási eljárás során a végrehajtó az adós ingatlanára végrehajtást kérő javára végrehajtási jogot jegyeztetett be, lefoglalta az adós tulajdonában lévő gépjárművet és az adós jövedelmére letiltást bocsátott ki.
- [5] A Fővárosi Törvényszék – marasztalási perben meghozott – 18.G.41.146/2020/18-II. számú ítéletében 265.437.679 Ft kártérítésben, valamint 5.054.377 Ft perköltségben marasztalta az alperesi adóst a felperesi adóhatóság javára. 2022. február 4. napján kelt megkereséssel az adóhatóság a már folyamatban lévő végrehajtási eljárásban tájékoztatta a végrehajtót a jogcím változásáról (kártérítés).
- [6] A végrehajtó 101. és 104. sorszámú jegyzőkönyveiben írtak szerint további végrehajtási cselekmények foganatosítását megtagadta, hivatkozással arra, hogy álláspontja szerint végrehajtási lap kiállítása volna szükséges.
- [7] A végrehajtást kérő a végrehajtó 101. sorszámú és 104. sorszámú intézkedéseivel szemben végrehajtási kifogást terjesztett elő a végrehajtónak a végrehajtást kérő jogát vagy jogos érdekét sértő mulasztása miatt. Kérte, hogy a kifogásnak helyt adva állapítsa meg a bíróság, hogy az eljáró bírósági végrehajtó intézkedésének elmulasztása a végrehajtást kérő jogos érdekét sérti és utasítsa a végrehajtót a Fővárosi Törvényszék 18.G.41.146/2020/18-II. számú ítéletében megállapított 265.437.679 Ft összegű kártérítés és 5.054.377 Ft perköltség tekintetében a végrehajtási eljárás lefolytatásához szükséges intézkedések megtételére. Előadta, hogy az [REDACTED] „f. a.” gazdasági társasággal szembeni felszámolási eljárásban az adóst, mint vezető tisztségviselőt kérte kötelezni a felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igények fedezetére vagyoni biztosíték nyújtására az adóhatóság, mint hitelező javára. A Fővárosi Törvényszék, mint polgári peres eljárásban eljáró perbíróság 19.G.172/2019/2. számú jogerős bírósági meghagyásával kötelezte az adóst, mint alperest, hogy fizessen be a bíróság letéti számlájára 265.437.679 Ft összeget vagyoni biztosíték és 30.000 Ft összeget perköltség jogcímén. A végrehajtást kérő adóhatóság, mint hitelező felperes a felszámolási eljáráshoz kapcsolódóan az adóssal, mint vezető tisztségviselővel szemben polgári peres eljárást kezdeményezett, melyben a Fővárosi Törvényszék, mint perbíróság 18.G.41.146/2020/8-II. számú jogerős ítéletével kötelezte adóst 265.437.679 Ft kártérítés és 5.054.377 Ft perköltség megfizetésére. A Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletében foglalt követelés tekintetében a végrehajtást kérő a Vht. 4. §-a szerint átadott végrehajtási eljárás foganatosítását kérte a végrehajtótól 2022. február 4. napján kelt 6425434340 iktatószámú megkereséssel. Ezt a végrehajtó 101. és 104. sorszámú intézkedéseiben megtagadta. Hivatkozott arra, hogy végrehajtási lap kiállítását követően járhat el az ügyben. A végrehajtást kérő kifogásában hivatkozott az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban: Avt.) 1. §-ára, 29. §-ára, valamint a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 4. §-ára, 10. §-ára, 40. §-ára, 34. §-ára, valamint 52. §-ára. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék ítéletének végrehajtására a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékes az Avt. 29. § (1) bekezdés 4. pontja alapján.
- [8] A végrehajtó kifogással kapcsolatos álláspontja szerint az átadott követelés jogcíme szerint olyan polgári jogi követelésnek minősül, amelyre nézve a Vht. 15. § (1) bekezdés a) pontja alapján végrehajtási lap kibocsátásának van helye, a követelés az Avt. hatálya alá nem tartozik, adó- és köztartozás végrehajtására irányuló adóvégrehajtási eljárás foganatosításának sem volt helye.
- [9] Az elsőfokú bíróság a végrehajtási kifogást alaptalannak ítélte. Osztotta a végrehajtó azon álláspontját, hogy végrehajtást kérőnek a Fővárosi Törvényszék ítéletének végrehajtására

végrehajtási lap kiállítását kell kérnie ahhoz, hogy a végrehajtó végrehajtást foganatosítson, végrehajtási intézkedéseket tegyen. Rámutatott, hogy a végrehajtó nem követett el mulasztást eljárása során, hiszen ez egy újabb végrehajtási eljárás lenne adóssal szemben, melyben a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletében foglaltaknak végrehajtása lenne a végrehajtó feladata. A Fővárosi Törvényszék ítéletében foglaltak végrehajtása a bírósági végrehajtási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozik.

- [10] Az elsőfokú bíróság végzését a végrehajtást kérő támadta fellebbezéssel, melyben a végrehajtási kifogásában írt álláspontját fenntartotta. A végrehajtó a fellebbezésre észrevételt tett, melyben – fenntartva a korábbiakban előadott álláspontját – helybenhagyni kérte az elsőfokú bíróság végzését.
- [11] A törvényszék az alábbiakban kifejtettek szerint a fellebbezés érdemi elbírálását megelőzően kezdeményezi az Alkotmánybíróság eljárását, és erre tekintettel a másodfokú eljárás felfüggesztése tárgyában határozott.
- [12] Az irányadó jogszabályi környezet az alábbiakban foglalható össze.
- [13] Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban: Avt.) 1. § (4) bekezdése – mely 2019. január 1. napjától hatályos – a törvény hatályát érintően rögzíti, hogy e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget megállapító jogerős bírósági határozaton, bíróság által jogerősen jóváhagyott egyezsége, továbbá a bírósági eljárási illetéket megállapító bírósági határozaton alapuló kötelezettségek, valamint azon egyéb kötelezettségek végrehajtása során is, amelyek tekintetében az állami adó- és vámhatósághoz érkezett megkeresések e törvény alapján végrehajtható okiratnak minősülnek.
- [14] Az Avt. 29. § (1) bekezdés 4. pontja végrehajtható okiratnak tekinti a jogerős bírói ítéletet, mely az állami adó- és vámhatóság javára fizetési kötelezettséget állapít meg.
- [15] A hivatkozott törvényi rendelkezéseket az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló 2018. évi LXXXII. törvény iktatta be az Avt. szabályai közé.
- [16] A 2018. évi LXXXII. törvény indoklása e szabályok megalkotásának célját a következőkben rögzíti: Az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől átveszi a jelenleg a törvényszéki végrehajtók hatáskörébe tartozó követelések végrehajtását, amelyre figyelemmel a törvény bevezeti az új feladatok végrehajtásának szabályozását. Tekintettel arra, hogy a törvény hatályba lépéséig nem kerül sor az egész jogrendszer felülvizsgálatára és az új hatásköri szabályokhoz való igazítására, szükséges rendelkezni a törvényben egy olyan amely alapján az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvényben foglaltak alapján kell eljárni majd 2019. január 1-jétől akkor is, ha a kötelezettség végrehajtása vonatkozásában jogszabály eltérően rendelkezik.
- [17] A törvény indoklásából megállapíthatóan a szabályozás célja annak a helyzetnek a rendezése volt, amely a törvényszéki végrehajtás megszüntetéséből adódott. Ehhez képest a konkrét norma szöveg az adóhatóságot megillető követelések végrehajtását generálisan teszi lehetővé az adóhatóság részére, függetlenül azok jogalapjától, így a törvényszék álláspontja szerint az idézett jogszabályi rendelkezések esetében felvetődik azok Alaptörvény-ellenessége az alábbiak szerint.
- [18] Előljáróban a törvényszék kiemeli, hogy a bírósági végrehajtás – mint nemperes eljárás – a bírósági eljárás szerves része, annak háttérszabálya a Pp., így az értelemszerű eltérésekkel a peres eljárás szabályai vonatkoznak rá, ekként érvényesülniük kell az alább részletezett alkotmányos elveknek is.

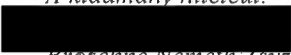
- [19] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése generálisan rögzíti, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. Az alapjogi gyakorlat a jogegyenlőség követelményét nem kizárólag a természetes személyekre, hanem a jogi személyekre, szervezetekre is irányadónak tartja.
- [20] A törvényszék megítélése szerint ezen alapelvől következik az egyes jogalanyok közötti megkülönböztetés tilalma is (amennyiben annak nincs alkotmányos indoka), melyet egyebekben az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése is tartalmaz.
- [21] A 28. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- [22] A bírósághoz fordulás alkotmányos joga nem kizárólag azt hivatott biztosítani, hogy bárki jogos vagy annak vélt igényével bírósághoz fordulhasson és bíróság döntését igényelje, hanem magában foglalja, hogy a bíróság előtt az egymással egyenrangú, mellérendelt jogalanyok – különösen a klasszikus magánjogi jogvitákban – egyenlő elbírálásban részesüljenek, jogszabály ne tegyen különbséget aszerint, hogy közhatalmat gyakorolnak-e, avagy sem.
- [23] A tisztességes eljárás alapjogi követelményének pedig részét képezi a „fegyverek egyenlőségének” elve is, amint arra az Alkotmánybíróság 22/2014. (VII. 15.) szám alatti határozatában rámutatott. Ez a törvényszék megítélése szerint a polgári eljárásokban is irányadó kell legyen.
- [24] A fent idézett, Avt.-ben szabályozott törvényi rendelkezések lehetővé teszik az adóhatóság részére azt, hogy az őt megillető követelést – annak jogcímétől függetlenül – saját maga hajtsa végre, vagy amennyiben annak feltételei fennállnak, átadja végrehajtásra az önálló bírósági végrehajtó részére, anélkül azonban, hogy más jogalanyokhoz hasonlóan, tőle elkülönülő, független más állami szerv útján hajtsa végre az őt megillető követelést.
- [25] Ez a privilégium természetesen érthető abban az esetben, amennyiben az adóhatóság köztartozást hajt vagy hajt be, illetőleg hatóságként jár el. Eltérő megítélés alá esik azonban, amikor ehhez képest más jogcímen érvényesít követelést. Az adóhatóság esetében sem kizárt az, hogy például tulajdonában álló ingatlan kiadásából származó bérleti díj követelése legyen, vagy tulajdonában álló gépjármű károsodásával összefüggő kártérítési igénye keletkezzen. A kifogásolt jogszabályi rendelkezés azonban – az adóhatóság értelmezésében is – differenciálás nélkül, generálisan biztosítja az adóhatóság részére a „kedvezményes” végrehajtás lehetőségét, szemben más jogalanyokkal, így azonos jogi helyzetben, egymásnak mellérendelt jogalanyok esetében alkalmaz alkormányosan alá nem támasztható különbségtételt.
- [26] Ezen esetekben – miután klasszikus polgári jogi követelésekről van szó – nem tűnik indokoltnak és alkotmányosnak az általános végrehajtási szabályoktól történő eltérés, hiszen az adóhatóság javára olyan többlet jogosultságokat biztosít, amelyek ezen klasszikus magánjogi jogvitákban az egyéb jogalanyokat nem illetik meg.
- [27] Különösen visszás mindez annak tükrében, hogy az Avt. 29. § (1) bekezdés 4. pontja szerinti, adott esetben klasszikus magánjogi követelések esetében az Avt. 125/H. § késedelmi pótlék felszámítására jogosítja fel az adóhatóságot. Ez szintén eltérés az „egyszerű” jogalanyokhoz képest, akik kártérítési követeléseik esetében legfeljebb késedelmi kamatigényt támaszthatnak abban a nem várt esetben, amikor az ellenérdekű fél késedelmesen teljesít számukra. (Ezzel összefüggésben elgondolkodásra érdemes az a kérdés, hogy a bíróság által esetlegesen már megítélt késedelmi kamaton felül, vagy esetleg ahelyett.)

- [28] Tárgyi esetben is az adóhatóság kártérítési követelést érvényesít, így az általánostól eltérő, adóhatóság részére privilegizált pozíciót biztosító szabályok alkalmazása ez esetben sem indokolt.
- [29] Összefoglalóan tehát az állapítható meg, hogy a bíróság előtt mellérendelt felek közül az egyik peres fél a másikkal szemben végrehajthatja a bíróság döntését, szankciót alkalmazhat a másik féllel szemben, a másik fél végrehajtással kapcsolatos kifogásait pedig saját maga bírálja el.
- [30] A fentiekből eredően a törvényszéknek az az álláspontja, hogy az Avt. 1. § (4) bekezdése, valamint 29. § (1) bekezdés 4. pontja az adóhatóság részére Alaptörvénybe (elsődlegesen a törvény előtt egyenlőség elvébe, bírósághoz fordulás jogába és tisztességes eljárás követelményébe) ütköző módon biztosít olyan jogosítványokat magánjogi jogalanyok közötti jogvitában is, melyek más jogalanyt nem illetnek meg, ez pedig a jogegyenlőség alapelvének alkotmányos indok nélküli korlátozását jelenti.
- [31] Mindezek alapján a törvényszék az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdése, Pp. 131. § (1) és (3) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, és erre tekintettel a Pp. 126. § (1) bekezdése alapján jelen másodfokú eljárást felfüggesztette.
- [32] A fellebbezési jogot a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Miskolc, 2022. július 5.

dr. Pecsénye Csaba sk. a tanács elnöke, dr. Demeter Gábor sk. előadó bíró, dr. Jenei Péter sk. bíró

A kiadmány hitelül:

Bróschne Németh Zsuzsanna
tisztviselő

